

Így lettünk hajótöröttek a North Islanden

Aki egy szigeten a mindig nyugodt türkizkék tengert keresi, a szélcsendben magabiztosan meredő pálmafákat és a minden évszakban tökéletes fehér homokos strandokat, annak ott vannak a Maldív-szigetek. A Seychelle-szigetek drámaibb hely, minden tekintetben. A privát szigettől a luxuscélok hoteljein át a pörölycápákig – resortkörkép.

ÍRTA: CSEKE ESZTER ÉS S. TAKÁCS ANDRÁS

FOTÓK: SIX SENSES, FOUR SEASONS, KEMPINSKI, HILTON, ZIL AIR, WILDERNESS SAFARIS

Avégtelen óceán fölött repülünk, néha feltűnik egy-egy dimbes-dombos sziget. A szárazföld buja zöldjét többnyire sötét bazaltsziklák választják el a fehér fodros víz kék-ségétől. Elméláznánk még ezen, de egy olyan sziget fölé érünk, ahol egymástól tisztes távolságra hatalmas házak bújnak meg a hegyoldalban. A Zil Air helikopterpilótája nagy ívben közelíti meg a leszállópályát,

hogyan lássuk, hova is érkezünk, és még jár a rotor, amikor egy mosolygós, kigyúrt, kopasz fiatalember kezét nyújt, és megszólal az Indiai-óceán közepén, magyarul. „Jó napot kívánok! Isten hozta önöket a Six Senses Zil Pasyonban!”

Kiderül, hogy Lóránt a spa menedzsere, és másnap vár is minket egy páros masszázsszóra. A mellette álló PR-os, Jemma félig magyar, amikor pedig megemlítik, hogy két nap múlva érkezik egy személyi

**A North Island
a magasból**

Fotogén hintaágy, jó kilátások és színes ízkavalkád a Six Senses Zil Pasyon háza táján

edző Szegedről, gyanút fogunk, hogy nem Demján Sándor évekkel ezelőtt megkezdett hotelfejlesztésébe csöppentünk-e, de annak a befejezése elvileg még várat magára.

Amikor belépünk a harminc hegyi villa egyikébe, a Six Senses hotellánc összetéveszthetetlen, formabontó lakberendezése fogad. A kétszemélyes kádból egy üvegfalon át az óceánt kémleljük, a köpenyeknek és a törülközőknek hal alakú faakasztókon a helyük, a hálószoba panorámás ablakaira estéként vászonredőny ereszkedik, a fürdőszobában köté-

A jógaórát alig néhány méterrel a tenger fölött tartják reggelente, hétfőtől épp Aya Szegedről, aki legutóbb Victoria Beckhamet és Justin Biebert edzette a Maldív-szigeteken.

len lóg a hintaágy, ugyancsak kilátással az óceánra. Más kérdés, hogy a heverő éppen 15 centivel keskenyebb, mint hogy kényelmesen felhúzza rá a lábait az ember, a hintán pedig egyetlen pozíciót kivéve garantált a zuhanás. Mindenesetre a magazinokban

fantasztikusan mutat, ugyanakkor a tervezőket azért szívesen meghintáztatnánk művükben.

De kár lenne értük, ugyanis leszáll az éj, feljönnek a csillagok, az óceánra nyíló teraszon, a saját medencénkben száz apró lámpa gyullad ki, mintha a csillagos ég tükröződne benne, vagy fordítva, egyszerűen szédítő. És még lefekvéskor is éri meglepetés a vendéget: a baldachint idéző szúnyoghálókeretet úgy tervezték meg, hogy a háló kiér egészen az éjjelszekrény külső széléig, így éjszaka nem kell átverekedni a hálón egy pohár vízért, és az ágyból kikelve sem gabalyodik bele az ember, miközben a papucsát keresi a lábával. A kényelem apró, ráadásul igen olcsó nüanszai ezek, a legtöbb hotelláncnál azonban fel sem merülnek, pedig a három négyzetméter plusz szúnyogháló költsége tökéletesen eltörpül egy ilyen szállodai szoba, pontosabban villa megtervezésének költségvetésében.

Nem beszélve a spáról. Lóránt vezet körbe a konkrétan a sziklák közé épített komplexumon, ahol a jógaórát alig néhány méterrel a tenger fölött tartják reggelente, hétfőtől épp Aya Szegedről, aki legutóbb Victoria Beckhamet és Justin Biebert edzette a Maldív-szigeteken. A kezeléseket thai terapeuta végzik, a jakuzzit pedig egy sziklába vájták, körbe az óceánt látni bugyborékolás közben. Ennél már csak egyetlen vadabb ötlet adódik a Six Sensesben, ez is Lóránt fejből pattan ki: egyik délután felajánlja, hogy elvisz a kedvenc helyére a szigeten.

Lesétálunk az egyik apró strandhoz, felakasztjuk a cuccainkat egy fára, beúszunk a tengerbe, találkozunk néhány papagájhallal, aztán amikor épp nem jön hullám, kimászunk egy hatalmas sziklára, ott ugrándozunk egymás után a víz fölött, mint a hegyi kecskék, aztán egyszer csak ott állunk a szikla legszélén, alattunk a tenger, de a sziklában egy körülbelül négyszer két méteres természetes medence van, amit az óceán vájt ki néhány évezreddel megelőzve a vendéglátóipart. Itt vagy egy órát ázunk, Lórántról kiderül, hogy francia romanisztikát tanult, mielőtt elszegődött egy óceánjáró hajóra. Közben néhány nagyobb hullám hideg tengervízzel frissíti a naptól

Mahe szigetén a Kempinski öble

A tengerikókusz a világon egyedül a Seychelle-szigeteken terem, hatalmas pálmák tetején csüngenek ezek a kifejezetten női domborulatokat idéző kókuszok.

felforrósodott jakuzzit, földöntúli élmény ez is, ilyet még az egyik legeredetibb luxuslánc sem találhatna ki, ehhez kell egy magyar is a szigetre.

De még annál is több van, mint gondolnánk. Egy reggeli túrán kiderül, hogy az előttünk sétáló San Francisco-i vendégek felmenői Sátoralja-újhelyről származnak, aztán az is kiderül, hogy a családfő Esté Lauder unokája. Aki itt szeretne

nyaralni, nem árt, ha tehetős családba születik, közel kétezer euróba kerül egy éjszaka – cserébe érkezéskor megkérdik, hogy kikapcsolhatják-e a bőrröndjeinket. Hogy Esté Lauderék mit válaszoltak, azt sosem fogjuk megtudni, mi mindenestre azt hittük, hogy

a kérdés csak vicc volt. Aztán leesett, hogy a legkevésbé sem, végül zavartan hárítottunk.

NEMCSAK KÖGAZDAGOKNAK

A Seychelle-szigetek luxusnyaralásait viszont nemcsak a generációk óta vagyonos családok-

nak és az újjgazdagoknak találták ki, több olyan szálloda is akad, ahol 3–400 euró egy szoba. Ott van például a Kempinski a gyönyörű Mahe sziget egyik öblében. A reszort mögött saját tó teszi színesebbé a flórát és a faunát, az egyik reggel mintha egy gémet látnánk elrepülni, talán épp a befagyott Feneketlen-tavat cserélte a virágzó frangipániba és hibiszkuszba borult Seychelle-szigetekre.

A Kempinski nem önálló villákból áll, hanem tágas szállodai szobákból és néhány még tágasabb lakosztályból. Több száz vendéget szállásolnak el és etetnek három-négy éttermükben. A medence vagy ötven méter hosszú, a koktéltárban helyi rumkóstolóval, a strandon néhány óránként gyümölcsrablónyárral segítenek múlatni az időt a vendégeknek. Tökéletes bázis Mahe szigetének felfedezésére, utána minden alkalommal csodálatosan esik csobbanni a medencében vagy inkább begyalogolni a tengerbe. A part ráadásul telt ház nál sem tűnik tömötteknek, kifejezetten szellősen oszlik el a vendégsereg a kilométer hosszú tengerparton.

De ahol a legszebb strandot találtuk a szigeten, az a Four Seasons partszakasza, a Kempins-

kitől autóval öt percre. Egy hatalmas sziklafaltól indul a fehér homokos strand, és itt tényleg az a türkiz szín viszi be a horizont felé a tekintetet, amit a képeslapok alapján elképzeltünk, aztán egyre mélyül és zordul a szín az óceán sötétkéjéig. A hullámok a parttól néhány száz méterre törnek meg, a strand közelében már olyan kellemesen ring a tenger, hogy még úszógumis kisbabák is visítva élvezik a hinta-palintát az Indiai-óceánon, miközben apuka vagy anyuka pipázni indul a sziklák felé, ahol tintahalrajok jönnek szembe. Ha pedig a szárazföld felé fordulunk, egy elképesztő luxusreszort képe tárul elénk, és nehéz elképzelni, hogyan vette be ezt a meredek hegyoldalt a Four Seasons ellentmondást nem tűrő gépezete. De sikerült, a házak között betonút kanyarog, golfkocsik szállítják rajta a vendégeket panorámás villáikba.

Míg a Kempinski szobái szürke, kissé rideg és sötét belsőt rejtenek, amiből maga a boldogság kiszabadulni a paradicsomba, a Four Seasons házait úgy dekorálták, hogy pusztán a szobában meg tudnánk mondani, hogy a Seychelle-szigeteken járunk. Itt jobban összhangban van, ami kinn és benn történik, ennek az autentikus luxusnak persze meg is kéri az árát, egy éjszaka háromszor-négyszer annyiba kerül, mint a Kempinkiben.

Cserébe este a szobában Four Seasons-logós napszemüveg-törölkendőket helyeznek el a szemüveg alatt, a második naptól számon tartják, mit ettünk-ittunk előző nap reggelire, és már ott vár

a frissen préselt grapefruitlé meg a kókuszvíz az asztalon, amikor pedig eltűnik egy papucsunk a strandon, aznap este ugyanolyan márkájú, vadonatúj papucsot hoznak a szobába, hogy amennyiben kicsekkolásig nem találják meg az eredetit, akkor ezzel szeretnének kárpótolni. Nehéz eldönteni, hogy egy elmegyógyintézet lakóit vagy középső csoportos óvodásokat vettek alapul, amikor kiöltöttek a luxusvendéglátásnak ezt a fokát, amitől még a dackorszak kellős közepén leledző agresszív kisgyerek is megenyhülne, mindenesetre az iparágban közel utolérhetetlenül űzi ezt a Four Seasons.

Nem úgy, mint a Hilton. Itt gyakorlatilag a vezérigazgató befolyását kell latba vetni, hogy létrejöjjön egy kirándulás a hotel mögött elterülő nemzeti parkba, mert épp egyetlen túravezető sem ér rá. Aztán mégis. És ez a bizonyos nemzeti park Silhouette szigetén olyan háttérrel biztosít az egyetlen itteni reszortnak, amit a Jurassic Park díszlettervezői is megirigyelnének. Bámulatos növények a fahéjtól a kaucsukig, az ananásztól a mangón át a coco de merig. A tengerikókusz a világon egyedül a Seychelle-szigeteken terem, hatalmas pálmák tetején csüngenek ezek a kifejezetten női domborulatokat idéző kókuszok.

A Four Seasons spa ablakából a sziget egyik legszebb strandjára látni

Spa az esőerdőben
Silhouette szigetén;
újszülött teknősök
igyekeznek a biztonságot
nyújtó tenger felé

pedig csobog a patak, csicseregnek a madarak és esni kezd az eső, csendben marad, mi meg magunkba szívhatjuk az esőerdő fahéjillatú hangulatát. Ráadásul anélkül, hogy bármilyen veszély leselkedne ránk, mint a világ rendes esőerdeiben, Pápuától Amazóniáig, ahol azért alapvetően végigretgettük az utazásainkat az aligátoroktól, a mérges pókoktól és az anakondáktól.

Itt – mint kiderült – csak a homártól lett volna félnivalónk, de ez is csak az utolsó este bizonyosodott be, amikor rendkívül erős ammóniaszag csapta meg az orrunkat, ami sajnos éppen a grillezett homárból áradt. Ez egyet jelenthet: miután kifogták szegényt, nem tették hidegre elég hamar. Ráadásul mindez több ezer kilométerrel arrébb történt, ugyanis a Seychelle-szigetekre szinte mindent importálni kell, egyrészt a tökéletes minőséget megkövetelő klientúra, másrészt a lakosság mérete miatt. Alig százezer

ember él itt, és évente lassan félmillió turistát szolgálnak ki, tehát gyakorlatilag az egész ország az idegenforgalomból él, így aztán szinte senki sem hálszik.

A homár ízetlen meglepetését leszámítva a Hilton Silhouette a legjobb ár-érték arányú hely az országban, amit találtunk (400 euró per éjszaka, és ebben tulajdonképpen minden benne van, beleértve napi három étkezést a hotel öt éttermében). A hangulatos kis bungalók húsz méterre állnak a több kilométer hosszú tenger-

parttól, ahol hamarabb találkozunk egy rákkal, mint egy másik vendéggel, és ahol igazán csaldbarát módon mélyül a víz. Ha pedig kidugjuk a fejünket víz alól, tényleg ott a Jurassic Park.

A LUXUS CSÚCSA

Silhouette szigetéről nincs más hátra, mint utunk utolsó állomása, a North Island, állítólag a világ egyik legszebb szigete. Persze ez a minimum, ha egyszer hatezer euróba kerül egyetlen éjszaka, és ide utazott nászútra az angol trónörökös, William herceg és Kate is. Silhouette kikötőjéből egy nagyobb motorcsónakkal hajózunk ki. Mielőtt felbógnének a motorok, a kapitány figyelmeztet, hogy rázós lesz a negyedórás út. Dörzsölt matrózoknak képzeljük magunkat a néhány évvel ezelőtti mexikói forgatás óta, amikor napi nyolc órát töltöttünk a Csendes-óceánon, vemhes szürkebálnák után kajtatva két héten át. Így most is leghátra ülünk a csónakban, hiszen tudjuk, hogy ott dobálnak majd a legkevésbé a nagyobb hullámok.

Önhitt eleganciánkat a második percben mossa le a képünkről a sós víz, a sminkkel, a naptejjel és a napszemüveggel együtt. Az ötödik percben már csurom víz mindenünk, és mire megérkezünk, szó szerint bőrig áztunk, már-már hajótörötként tessékelnék ki minket a szárazföldre. Szerencsére nem vagyunk egyedül. Egy másik utazási újságíró – akiről szintén nem gombolnak le éjszakánként hatezer eurót – a hajó

orrát választotta, így most úgy tántorog előttünk, mint aki bármelyik pillanatban elhanyagolja magát. Cserébe viszont egy csöpp víz sem érte, így ő méltóságát megőrizve érkezik az elitszigetre, még ha a gyomra másképp is érzi per pillanatra.

Mielőtt magunk elé képzelnénk Kate-et és Williamet is, amint bőrig ázva, avagy diszkréten öklendezve kezdik a Buckingham-palotából megálmódott nászútjukat, ki kell ábrándítanunk mindenkit: a vendégek 99 százaléka ide Zil Air helikopterrel érkezik a nemzetközi repülőtérre. Ez a Seychelle-szigeteken az elegáns változat, a helikopter szélvédője az utas feje búbjától a talpáig üveg, így tényleg megnézheti magának, miért utazott az Indiai-óceán közepére. Csak hogy a tízperces sétarepülés újabb ezer euróba kerül, a Zil Air meg csak egy barterútra volt kapható, így lettünk mi hajótöröttek a North Islanden.

Tíz perccel később golfkocsival süvítünk a szigeten, hamar elfelejtjük a rázós kalandot. Először hatalmas tisztásokat látunk, tele óriási, csámcsogó aldabra teknőssel, aztán sűrű erdő következik, az ösvény mellett diszkrét fatáblácskák mutatják az utat. A hetesnél befordulunk, és a sűrű bokrok között odaérünk a legstílusosabb és legeredetibb házhoz, ahol valaha laktunk. Óriási nyitott nappali, két oldalán egy-egy szoba, két fürdő és egy óriási terasz, kis medencével, gaze-

Valahogy csak elférünk, poénkodunk, csak hogy ne tátott szájjal álldogáljunk a diszkréten sürgő-forgó lakáj előtt, aki reggel frissen süti a tojást, este virágszirmok lepte illóolajos fürdőt készít, magától.

bóval, és hús lépés az óceán. Valahogy csak elférünk, poénkodunk, csak hogy ne tátott szájjal álldogáljunk a diszkréten sürgő-forgó lakáj előtt, aki reggel frissen süti a tojást, este virágszirmok lepte illóolajos fürdőt készít, magától.

A villát fejjel lefelé fordított fák tartják, a barán csillogó gyökerek tekeregnek a plafonon. A bútorok végtelenül természetes hatást keltenek nyers fa színükkel és kissé bumfordi formáikkal. Ezt ellensúlyozandó, pazar kelmék, párnák és függönyök mindenhol. Csillár gyanánt gyönyörű üvegkorongok lógnak a méretes étke-

zőasztal fölött, néha csilingelnek, ha épp fúj a szél. A szabadtéri zuhanyt és a nappali méretű fürdőszobát kagylókból és fehér koralldarabokból fűzött paravánok és függönyök választják el egymástól. Mindenhol egy pamlag vagy heverő, hogy lerogyhassunk pihenni vagy csak bámulni az elképesztő dizájnt. Az olasz tervezőpáros évekig a szigeten lakott, hogy mindent a legapróbb részletekig kitaláljon, majd ki is próbáljon. A szigeten fellelhető természetes anyagokat használták fel, és olyan kényelmessé tették a tengerparti életet, hogy semmi kedvünk továbbállni.

Naplementére egy óriási lapos sziklára kísérek fel, ahol étvágygerjesztő hors d'oeuvres és egy palack jéghideg Moët & Chandon vár ránk (ez a ház pezsgője). Innen olyan a sziget és a végtelen óceán, mintha egyedül lennénk az univerzumban. A vacsorát már a sziget éttermében költjük el egy gigantikus takamaka fa alatt. A hullámok vadul csapdossák a partot, hiszen a North Island nem egy védett atollban helyezkedik el, korallzátony sem állja útját a nyílt tengernek. Hogy ez mit jelent, azt másnap, bűvárkodás közben értjük meg igazán. Az imbolygó hajóról alig bírunk a vízbe ugrani, olyan intenzív a hullámlázás, és pár perccel a merülés után egy három és fél méteres pörölycápa húz el mellettünk. Álmodunk – gondoltuk már a villában is, és most a pörölycápa után is, pedig még a méret sem túlzás, a bűvároktató állapította meg ujjongva már a hajón, még mindig sápadt klienseinek.

Még a hideg Budapestre tartó repülőn sem nagyon térünk magunkhoz, jöttünk, láttunk, visszamennénk, és annyit mondhatunk, hogy a Seychelle-szigeteket egyszer az életben látni kell. **F**

North Island: Kate és William választása